

Milja Viitas utgångspunkt är den hejdlösa miljöförstöring som äger rum överallt i världen. Foto: Veli Granö

Tallenna

Konstrecension: Alternativa sätt att se

Leena Kuumola

Publicerad: 27.02.2014 12.38

Allt emellanåt syns det i bildkonsten referenser till samhällets olika problem. Då är det ofta fråga om manifestationer som balanserar på gränsen till det enformigt övertydliga.

Milja Viita

Sirius Passet
Glogalleriet. Till 2.3.

ÄMNESORD

Konstutställningar

DELA

0

Rekom

Del

Tweet

VERKTYG

Så är det inte för **Milja Viita** (f. 1974). Hennes utgångspunkt är den hejdlösa miljöförstöring som utan uppehåll äger rum överallt i världen. Till exempel i Stilla havet flyter det omkring bälten av ofattbara och ständigt växande mängder plastavfall som redan överträffar omfånget av havets organiska bas, plankton.

I stället för torra uppräknningar eller predikningar skapar Viita en förtrollad värld där avfallet transformeras till någonting helt annat, som ett förslag till alternativa vägar. Stämningen i den stora salen påminner om djungelns mysterium i skymningen. Ur dunklet höjer sig klungor av besynnerliga varelser på tunna pinnar. Det är som om ett helt surrealistiskt släkte stolt skulle presentera sina särdrag. Dessa byggs upp av organiska fragment ur djur- och växtriket som satts samman med skiftande former av bråte flutet i land i olika marina miljöer. Fisk- och fågelkranier, fjädrar och härvor av snören bildar tillsammans med plaststycken stommen till skepnader som tycks vara fångna i en stillsam rituell dans. Dramaturgin bär spår från österländska teaterscener där figurerna symboliserar inre krafter och där också skuggor har en central roll.

I en filmloop förverkligad på återanvänt gammalt filmmaterial väcks de till liv och roterar värdigt flankerade av sporadiska naturscener. Ett gåtfullt väsen uppenbarar sig sakta ur mörkret för att återigen förenas med det och bereda rum för följande. Knastret från den gamla filmen sammanförs med naturens förtätade ljud och accentuerar ytterligare den överkliga stämningen. Svartvita fotografier på väggarna blir till ett porträttgalleri över de imaginära dansarna.

I galleriets lilla rum återkommer verkligheten i form av en liten videoskärm på väggen. I den sluts och öppnas en hand som för varje gång avslöjar ett nytt litet föremål. De utgörs

av vardagligt skräp som här inte förvandlas till annat utan förblir det de är. I stället hyllas gesten, känslan av det oväntade som oberoende av innehållet fyller en med glädje och hypnotiserar. Hela utställningen är en hyllning till alternativa sätt att se, till det som konverterar förfallet till hopp.

Det är inte sällan man på Glogalleriet får ta del av begrundan bortom konstscenens i övrigt ofta genomkurerade och trendiga utställningar. Förutom sin enastående betydelse för ung experimentell konst är galleriet en arkitektonisk pärla som till sitt ändamål ritats av **Aarno Ruusuvuori** år 1967. Därför är det beklämmande med rykten om ägarens, Helsingfors konstmuseums, planer på att inom snar framtid flytta verksamheten till Tennispalatset. Detta slags centralisering drabbar allt fler områden och resulterar oftast i trist likformighet och förtvining av innehållet.

Hufvudstadsbladet är den största finlandssvenska dagstidningen i Finland och utkommer i Helsingfors.

Kontakta HBL
Växel 09 12531
Prenumerationer 09 1253 500
pren@hbl.fi

KSF Media ger ut Hufvudstadsbladet, Västra Nyland, Östnyland, Loviisan Sanomat och Hangötidningen | Hangonlehti.

Ansvarig redaktör (digitalt innehåll): Susanna Ilmoni
Chefredaktör för tidningen Hufvudstadsbladet: Tommy Westerlund
Nyhetschef inrikes och världen: Lena Skogberg (tf.)

Nyhetstips & pressmeddelanden
E-post: nyheter@hbl.fi
SMS: TIPS "ditt meddelande" till 13513
MMS (bilder): TIPS till 13513
Ring nyhetschefen: 09 1253 222
Ring webbproducenten: 044 78 35 720